

Muamele vergisi kanunu

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 15/V/1934 - Sayı : 2701)

No.
2430

Kabul tarihi
10 - V - 1934

Verginin mevzuu

BİRİNCİ MADDE — Bu kanuna göre:

A - Sınaî müesseselerin her nevi mamulâtı;

(Teşviki sanayi kanununun birinci maddesine dahil sınaî müesseseler kastedilmiştir.)

B - Her türlü sigorta şirketlerinin, banka ve bankerlerin, yapmış oldukları bütün muameleler dolayısıyla prim, komisyon, faiz, iskonto ve acyo gibi her ne nam ile olursa olsun aldıkları paralar,

C - Ecnebi memleketlerde imal edilip Türkiyeye ithal olunan maddeler;

Muamele vergisine tâbidir.

İstisnalar

İKİNCİ MADDE — Aşağıda yazılan maddeler muamele vergisinden müstesnadır:

A - İmal, ithal, alım ve satımı veya ihracı veyahut bunlardan birisi Devlet inhisarı altında olan maddeler (İmal, ithal, alım, satım dolayısıyla);

B - Şeker ve glikoz (İmal ve ithal dolayısıyla);

C - Türkiye mahsulâtını işleyen tasirhaneler, tasir fabrikaları, pirina fabrikaları;

D - Halı ipliği imalâthane ve boyahaneleri ile kendir ip, sicim ve halat imalâthaneleri;

E - Kuruyemişler ve hububatı, nebatî ve hayvanî mahsulâtı kabuk ve çöplerinden, pamuğu çekirdeğinden ayıran ve temizleyen müesseseler (Bu işlerinden dolayı çeltik, kuştüyü, sunî yün ve sunî pamuk imal yerleri mamulâtı vergiye tâbidir);

F - Sefarethanelerle siyasî memurlara ve sair zevata ait olup gümrük tarife kanununun veva sair kanunlarla gümrük resminden muafiyeti kabul edilen eşya (İthal dolayısıyla ve mütekabiliyet şartile);

G - Mevaddı harbiye, bahrî inşaat, makine tamirhane ve montaj yerleri, alâtı ziraiye imal ve tamir müesseseleri (Munhasıran bu işlerinden dolayı);

H - Türkiye dahilinde imal ve ecnebi memleketlere ihraç olunan maddeler (İmal dolayısıyla ve kanundaki şartlar dairesinde);

İ - Gümrük ithalât tarife kanunile veya sair kanunlarla gümrük resminden muaf olan maddeler (İthal dolayısıyla, gümrük ithalât tarife kanunu ve diğer hususî kanunlar mucibince, hususî muamelelere tâbi tutulmak itibarile, gümrük resmi teminata raptedilen maddelere ait muamele vergileri hakkında aynı muamele tatbik olunur);

J - Bütün matbaa mamulâtı;

K - Yel ve su ile işleyen eleksiz, valssiz değirmenler, adi tuğla harmanları, yumurta talaşı ve tomruktan kereste yapan fabrikalar, fırınlar ve ekmek fabrikaları;

L - Mükerrer sigorta muameleleri;

M - Hayat sigorta primleri;

N - Her nevi maden cevherleriyle, yıkanmış, yıkanmamış maden kömürleri (İstihraç, tathir, izabe, tasfiye dolayısıyla);

O - Ev sanatleri, halı imalâthaneleri, kuvvei muharrikesi beş beygire kadar (Beş beygir dahil) olan, kuvvei muharrike kullanmayanlarda en fazla on amele kullanan küçük hırfet müesseseleri (Trikotaj, mücevherat, ıtıryat, plâstik eşya, karyola ve nikelâj fabrika ve imalâthaneleri, sunî veya tabîî ipek mensucat ve çorap fabrikaları bu istisna hükmünden hariçtir).

Mükellef - Teklif mahalli

ÜÇÜNCÜ MADDE — Sınaî müesseseler, sigorta şirketleri, bankalar ve bankerler ve Türkiyeye ithalâtta bulunanlar muamele vergisini ödemeğe mecburdurlar. Muamele ve satış şartları bu mecburiyeti değiştiremez.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Sınaî müesseselerin vergisi mamul maddelerin yapıldığı ve sigorta şirketlerinin, bankaların ve bankerlerin vergisi muamelenin yapıldığı mahal varidat dairesince, ithalât eşyasının vergisi vergiye tâbi maddelerin ithal edildiği gümrük idaresince tahakkuk ettirilerek alınır.

Verginin matrahı

BEŞİNCİ MADDE — Muamele vergisinin matrahı:

A - Sınaî müesseselerde, vergiye tâbi her nevi mamulâtın satış kıymetidir. Bu kıymetten zarf veya kap bedeli indirilmez. (Sınaî müesseselerde mamul eşyanın vergiye matrah olacak satış kıymeti her sene Maliye ve İktisat vekâletlerince müştereken tertip ve İcra Vekilleri Heyetince tasdik ve ilân edilecek cetvelde mevaddı iptidaiye payı olarak gösterilen nisbetler dahilinde bir kalemde yapılacak tenzilâttan sonra kalacak miktardır).

(Mamul maddelerin hariçten gelen ve muamele vergisinden istisna olunan mevaddı iptidaiyesi için tenzilât yapılmaz. Boyahane ve tamirhanelerde matrah, alınan ücrettir).

B - Sigorta şirketleri, banka veya bankerler için, birinci maddenin (B) fıkrasında gösterilen paralar tutarıdır.

C - İthalât maddeleri için bunların orijinal fatura veya menşe şahadetnamesindeki kıymetlerine nakliye, sigorta ve gümrükten çıkarılınca kadar yapılacak her türlü zarurî masraf ve rüsumun ilâvesile elde edilecek yekûndur (Sif satışlarda, nakliye ve sigorta kıymete ilâve edilmez).

(İthalât maddelerinin kıymeti ile buna ilâve edilecek nakliye, sigorta, gümrük resmi ve belediye hissesi beyannamede ayrı ayrı gösterilir. Diğer resim, ücret ve masraflar her muamelede ayrı ayrı gösterilecek yerde bunların senelik tutarına göre vasatilerini tayine ve maktu olarak matraha ilâvesine Maliye, Gümrük ve inhisarlar vekilleri mezundur).

Verginin nisbeti

ALTINCI MADDE — Muamele vergisi 5 inci maddenin (A) fıkrasındaki sınaî müesseseler mamulâtı ile (C) fıkrasındaki ithalât maddeleri için % 10 ve (B) fıkrasında yazılı sigorta, banka ve bankerlerin muameleleri için % 2,5 tur

Verginin tahakkuku

YEDİNCİ MADDE — Sigorta şirketlerle, banka ve bankerler bir ay zarfında yapmış oldukları muameleler dolayısıyla aldıkları paraları ve bunlara ait vergi miktarını ertesi ayın nihayet on beşinci günü akşamına kadar mensup oldukları varidat şubesine bir beyanname ile bildirmeğe mecburdurlar. Sigorta şirket ve idarelerinin sigorta muamelelerinden aldıkları mebalîğ, taallûk ettiği ay zarfında her nevi sigorta muamelelerine mahsus musaddak (kayıt) defterlerine geçirilmiş olan prim ile, sigortacıların kendi lehlerine aldıkları diğer meblâğlar yekûnundan, aynı ay içinde musaddak (fesih ve iptal) defterlerine geçirilmiş meblâğlar mecmuu indirilmek suretile ve sigorta muameleleri haricindeki muamelâtta aldıkları paralar da muhasebe kayıtlarından çıkarılarak, beyannameye dercolunur.

Banka ve bankerlerin yapmış oldukları kambiyo muameleleri dolayısıyla uhdelerinde kalan (acyo) miktarı muamele yekûnunun binde biri üzerinden kabul ve beyannameye gösterilecek bu miktar, vergiye matrah ittihaz olunur.

SEKİZİNCİ MADDE — Sinaî müesseseler, imal ettikleri maddelerden, her ay içinde, peşin veya veresiye suretile sattıkları, yahut satılmak üzere komisyoncu ve şubelerine gönderdikleri malların nevi, miktar, fiatlerini (Satış veya satılacak fiat) ve bunlarda tenzili lâzım iptidaî maddeler kıymeti varsa bu miktarı gösterecek surette iki nüsha beyanname yapmağa ve bir nüshasını müessesede saklayarak diğerini nihayet ertesi ayın on beşinci günü akşamına kadar mensup oldukları varidat dairesine vermeğe mecburdurlar.

Mamul maddelerden komisyoncu ve şubeler vasıtasile satılanların celbolunacak fatura suretleri, müessesede kalacak beyanname nüshasına rapt ile muhafaza olunur. Sinaî müesseseler, mamul mallardan bir kısmını kendi depolarına gönderdikleri takdirde bunların da beyannameye gösterilmesi mecburî olup, ancak satılmadıkça bunlar için vergi tahakkuk ettirilmez.

DOKUZUNCU MADDE — Mamulâtını munhasıran memleket haricine çıkaran müesseseler için vergi tahakkuk ettirilmez.

Mamulâtını kısmen harice satan veya sattıran müesseselerin muamelâtı için vergi tahakkuk ettirilir. Ancak bunlardan, ihraç olunacak malların muvakkaten tahakkuk ettirilen vergiden muafiyeti için buldukları mahal varidat dairesine müracaatle bu malların nevini, miktarını, kaplarının adet ve miktarını ve hangi gümrükten çıkarılacağını gösterir bir nakliye tezkeresi almaları ve bu tezkereden itibaren altı ay zarfında bu mamulâtın tamamen ihraç edildiğini gösteren gümrük idaresi vesikasını varidat dairesine ibraz etmeleri lâzımdır. Bu suretle hareket edilmediği takdirde mamulâtın fabrikadan çıkarıldığı zaman tahakkuk ettirilmiş olan vergisi defaten alınır.

ONUNCU MADDE — İthal olunacak eşyanın gümrük beyannamesini verenler aynı zamanda muamele vergisinin tahakkukuna esas olacak unsurları bu beyannameye göstermek mecburiyetindedirler. Bunun için ithalâtçılar ithal etmek istedikleri eşyanın orijinal fatura veya menşe şahadetnamesindeki kıymeti, nakliye, sigorta ve gümrükten çıkarılıncaya kadar yapılacak masraf ve rüsum ile bunların yekûnunu ve bu yekûna göre verilmesi lâzımgelen vergi miktarını bildirirler. Ancak 5 inci maddenin (C) fıkrasının 2 nci bendine göre maktu olarak matraha ilâvesine karar verilen resim, ücret ve masraflar ithalâtçılar tarafından beyana tâbi değildir.

Gümrükte verginin tahakkukuna memur olanlar matraha dahil unsurlar hak-

kinda lâzımgelen tetkikleri yaptıktan sonra tesbit edecekleri matraha göre vergiyi tahakkuk ettirirler.

Orijinal fatura ve menşe şahadetnamelerinde yazılı ecnebi paraları Gümrük ve inhisarlar vekâletince İstanbul borsasının son bir aylık vasatî kambiyo fiatlerine nazaran türk parasına göre tutarını gösterir bir cetvel tanzim ve tatbika geçirmezden on beş gün evvel ilân olunur. Bu cetveller bir ay için muteberdir.

Kanun yolları

Eksperler, tetkik heyetleri ve itiraz komisyonları

ON BİRİNCİ MADDE — İthalât eşyasında gümrük daireleri tarafından kanunun 10 uncu maddesine göre tahakkuk ettirilen vergiye alâkalılar yedi gün zarfında itiraz edebilirler. bu takdirde beyan edilen matraha ait vergi istifa ve ihtilâflı matrah farkına ait vergi teminata raptolunarak malın ihraçına müsaade edilir. İtirazlar Gümrük idaresince sekiz gün zarfında 1499 numaralı kanunun 30 uncu maddesinde yazılı heyete sevk olunur. Bu heyet on beş gün içinde karar verir. Bu kararlar katidir.

Mal gümrükten geçtikten sonra tetkik veya ihbar üzerine tahakkuk ettirilecek vergiye mükellefler tarafından yapılacak itirazlar da aynı hükme tâbidir.

ON İKİNCİ MADDE — Sımaî müesseseler tarafından verilen beyannamelerdeki kıymetin doğruluğuna varidat dairesince kanaat hâsıl olmadığı takdirde bildirilen kıymete ait vergi usulen tahakkuk ettirilir ve ihtilâflı kıymetin tetkiki için tahakkuk memuru tarafından 15 gün zarfında 21 inci maddenin son fıkralarında yazılı tetkik heyetine müracaat olunur. Bu heyet bir ay içinde kararını verir.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Tarh muameleleri ile tetkik heyetleri ve itiraz komisyonları kararları mükellefe yazı ile tebliğ olunur. Tebliğlerde, itiraz ve temviz müddetlerinin hesabında, hukuk usulü muhakemeleri kanununda kabul edilen hükümler cereyan eder.

Bu kanunda yazılı diğer müddetlerin son günü resmî tatil günlerine tesadüf ederse, müddet, tatili takip eden iş gününün akşamına kadar uzar.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Mükellefler tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde tarholunan vergiye, takdir olunan kıymete itiraz edebilirler. İtirazların yazı ile olması şarttır. İtiraznameler mükellefin bağlı olduğu varidat dairesine veya o mahallin en büyük malmemuruna pulsuz bir makbuz mukabilinde verilir.

Taahhüflü olarak posta ile gönderildiği halde postaya teslim tarihi, varidat dairesine tevdi tarihi sayılır.

Resen yapılan tarhiyata ve tetkik heyetince takdir olunan kıymete, varidat dairesinin itiraz hakkı, vilâyetlerde varidat müdürlüğüne, kazalarda mahallin en büyük malmemuruna aittir. Varidat dairesi tarafından yapılacak itirazların müddeti dahi on gündür.

ON BEŞİNCİ MADDE — Tahakkuk memuru, mükellef tarafından verilen itiraznameyi on gün içinde vilâyetlerde varidat müdürüne, kazalarda en büyük malmemuruna mütaleasını ilâve ile teslim eder. Varidat müdürü veya en büyük malmemuru itirazı mucip hâdiseyi, maddî hata ve yanlış nisbet tatbiki gibi açık bir hesap yanlışlığı şeklinde görürse düzeltilmesini tahakkuk memuruna emreder. Bunların haricindeki itiraz evrakını 2395 numaralı kanun mucibince müteşekkil tetkiki itiraz komisyonuna verir.

İtiraz, varidat daireleri tarafından yapılacak olursa itiraznamenin kısa esbabı mucibesile beş gün zarfında mükellefe tebliği lâzımdır. Mükellef bu tebliği aldığı tarihten itibaren on gün içinde tetkiki itiraz komisyonu nezdinde müdafaasını yazı ile yapar.

ON ALTINCI MADDE — Tetkiki itiraz komisyonlarının kararları katidir. Ancak verginin ihtilâflı kısmı, yüz liradan fazla bir miktara baliğ ise bu kararlar kabili temyizdir.

Temyiz

ON YEDİNCİ MADDE — Mükellefler tetkiki itiraz komisyonları tarafından verilen kararların kendilerine tebliğini ve malmemurları da bu kararların kendilerine teslimini takip eden günden itibaren on beş gün içinde temyizen tetkikini isteyebilirler. Temyiz istidaları alâkadar varidat dairesine pulsuz bir makbuz mukabilinde verilir. Bu daireler Temyiz istidalarını aldıktan sonra vilâyetlerde varidat müdürleri, kazalarda en büyük malmemurları vasıtasile temyiz komisyonuna gönderirler. İstidaların doğruca temyiz komisyonuna verilmesi veya taahhütlü olarak posta ile gönderilmesi de caizdir.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Temyiz talebi, tahsilâtı tehir etmez. Ancak temyiz talebinde: Tahriren istenilmiş olmak ve tarhedilen vergi miktarınca, para veya Hazine bonusu veya tahvilâtı, yahut banka mektubu teminatı gösterilmek şartile temyiz komisyonunca, tahsilâtın tehirine karar verilebilir.

Tehir talepleri her işe tercihan karar altına alınır.

ON DOKUZUNCU MADDE — Muamele vergisinin itiraz ve temyiz tetkikatında, kazanç vergisi itiraz ve temyiz tetkiklerinde cari şekil ve hükümler tatbik olunur.

Kayıt işleri

YİRMİNCİ MADDE — Sınâî müesseseler, sigorta şirketleri, banka ve bankerler her sene kânunusani iptidasından itibaren mahallinin en büyük varidat memuru tarafından tasdik edilmiş bir muamele defteri ile, sınâî müesseseler iptidâî maddeler alm ve sarf hareketlerini gösterir ayrı bir defter tutmağa ve vergi mevzuuna giren mevat ve mamulâtı bunlar için tahakkuk ettirilmesi lâzım vergileri, muamele defterine günü gününe kayde mecburdurlar. İcabı halinde tasdik edilmek şartile bu defterler taaddüt ettirilebilir. Bu defterlerin ve muhteviyatına ait evrakı müsbitenin tahakkuk müruru zamanı müddetince saklanması ve talep halinde alâkahı memur ve müfettişlere gösterilmesi mecburî olduğu gibi diğer alışveriş yaptığı müesseselerde verginin tahakkukuna medar olacak eihetlere ait evrak, vesika ve defterlerini irae etmekle mükelleftir.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Birinci maddenin A ve B fıkralarında yazılı muamele vergisi mükellefiyetine tâbi olupta:

A - Bu kanuna göre tutulması lâzımgelen defterler tutulmadığı, veya defterler tutulmuş iken muhteviyatına ait evrakı müsbite muhafaza ve ibraz edilmediği takdirde vergi iki kat olarak resen tarholunur.

B - Defterler tutulupta kayıtlar muamele defterlerine noksan geçirildiği takdirde noksana ait vergi iki kat olarak resen tarholunur.

C - Defterler tahrif veya hilâfı hakikat vesika tanzim olunduğu takdirde hâsıl olan farka ait vergi üç kat olarak resen tarhedilmekle beraber haklarında ayrıca takibat yapılır.

D - Beyanname vaktinde verilmediği halde tamamı, veya beyanname defter kayıtlarına uygun olmadığı takdirde noksanı % 20 fazlasile tahakkuk ettirilir.

Fiillerin tekerrürü halinde cezalara bir misil zammolunur. Yukarıki fıkralarda yazılı resen yapılacak tarhiyatta matrahlar, hesap mütehassısının kullanıldığı vilâyetlerde en büyük malmemurunun veya vekil edeceği memurun reisliği altında bu mütehassıslardan birile mükellefin mensup olduğu müseccel meslekî teşekküller tarafından ve bu teşekküllerin bulunmadığı yerlerde ticaret odalarınınca ve bu da yoksa belediyelerce kendi azalarından veya hariçten seçilecek iki vukuf ehlinde kurulan dört kişilik bir heyet tarafından tayin olunur.

Hesap mütehassısları bulunmayan vilâyet merkezlerinde mütehassısların yerine bu heyetlerde varidat müdürü veya tevkil edeceği memur bulunur.

Kazalarda bu heyetler, en büyük malmemurunun veya vekilinin reisliği altında varidat memuru ve biri meslekî teşekküllerden, yoksa belediyeden ve diğeri ticaret odası tarafından, ticaret odası da yoksa her ikisi de yukarıki fıkrada gösterildiği surette belediye tarafından seçilmiş iki aza ile kurulur.

Meslekî teşekküller ve belediye ve ticaret odaları buldukları mahallin en büyük malmemurunun işarı üzerine vukuf ehlini ve bunların sayısı kadar da yedek azayı seçerler.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — 11 nci madde mucibince tahakkuk ettirilip ihtilâflı matraha ait olmasından dolayı tahsil olunmayan vergiler iki kat ve mal gümrükten geçtikten sonra tahakkuk ettirilen vergiler üç kat olarak alınır.

Kambiyo temevvüçlerinden dolayı beyan ile tahakkuk arasında husule gelecek farklar bu hükme tâbi değildir.

Verginin tahsili

YİRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Sigorta şirketleriyle banka ve bankerler her ay için tahakkuk ettirilen vergiyi ertesi ayın on beşinci günü akşamına kadar ödemeğe mecburdurlar. Sinaî müesseseler her ay için tahakkuk ettirilen vergiyi tahakkuku takip eden aydan itibaren iki müsavi taksitte ve iki ayda tediye ederler.

Mamulâtını veresiye satmış olduğunu ispat eden müesseselerin vergisi, biri taallük ettiği ayı takip eyleyen üçüncü ay içinde, diğeri dördüncü ay içinde olmak üzere iki taksitte alınır.

Gününde verilmeyen taksitler % 10 zam ile tahsil olunur.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — İthalât maddelerinin muamele vergisi, eşya gümrüklerden çıkarılmadan evvel alınır. Hükûmetçe kabul edilecek bankalardan birisi tarafından teminat verenlerden verginin tahsili bir ay tecil olunur. 1499 numaralı kanunun 13 üncü maddesinde yazılı hallerde muamele vergisinin tecili de aynı hükme tâbidir.

YİRMİ BEŞİNCİ MADDE — Resen veya ikmalen yahut ihbar veya tetkik neticesinde tarhedilen vergiler ve zamları katileştiği tarihten itibaren bir ay içinde tahsil olunur.

YİRMİ ALTINCI MADDE — Bu kanunda yazılı olan vergi ve zamların ve

para cezalarını miadında vermeyenler hakkında tahsili emval kanunu hükümleri tatbik olunur.

YİRMİ YEDİNCİ MADDE — Vergiye esas olan muamelenin yapıldığı malî yılın sonundan itibaren her hangi sebeple olursa olsun üç yıl içinde tarhedilmeyen ve tarhedilip te katiyet kesbettiği malî yılı takip eden malî yıldan itibaren on yıl içinde tahsil olunmayan vergiler müruru zamana uğrar.

Cezaî hükümler

YİRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Salâhiyetli memurlara bu kanun mucibince ibrazı lâzımgelen defter, evrak ve vesikaları ibraz etmekten imtina edenler hakkında sulh mahkemelerince 25 liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası hükümlerine tabi tutulur.

YİRMİ DOKUZUNCU MADDE — Vergi tarhi hususunda vazifeli olan memurlar, resen takdir heyetleri, itiraz komisyonları ve eksperler heyeti aza ve reisleri yaptıkları vazife dolayısıyla öğrendikleri sırları ifşa edemezler. Hilâfına hareket edenler Türk ceza kanununun 198 inci maddesine göre ceza görürler. Bunlardan cürümleri tekerrür edenler bir daha Devlet hizmetinde kullanılmazlar.

OTUZUNCU MADDE — Maliye memurları mükelleflerin hususî hesap hizmetlerini ve yazı işlerini ifa edemezler. Yapanlar memuriyet vazifelerini suiistimal etmiş sayılırlar.

OTUZ BİRİNCİ MADDE — Verilen vazifeleri yapmayan memurlar ile resen takdir heyetleri, itiraz komisyonları ve eksperleri heyeti aza ve reisleri ve 29 ve 30 ncu maddede yazılı cürmü işleyenler hakkında memurin muhakemat kanununa tâbi olmaksızın takibat yapılır.

Müteferrik hükümler

OTUZ İKİNCİ MADDE — Vefat, tasfiye, fesih ve iflâs hallerile, defterlerin türkçe tutulması, komisyon ve heyetlerin nisabı, akraba işleri, devamsızlık, bulunmayan azaya vekâlet hususlarında, kazanç kanununda yazılı hükümler muamele vergisi için de aynen tatbik olunur.

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE — Yanmak, su basmak gibi mücbir sebepler yüzünden mahvolan sigortasız sınaî müesseselerin buna tekaddüm eden yıl için tahakkuk ettirilmiş olan vergilerinden, henüz tahsil edilmemiş olanlar Maliye vekâletince terkın olunur.

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — Muamele vergisi hakkındaki 21 - VII - 1931 ve 29 - V - 1932 tarihli ve 1860 ve 1995 numaralı kanunlar mülğadır.

BİRİNCİ MUVAKKAT MADDE — Bu kanun hükümlerine göre yeniden vergi ile mükellef olmaları lâzımgelen kimseler, kanunun meriyetinden itibaren on beş gün zarfında muamele ve iptidaî maddeler defterlerini tasdik ettirmeğe ve muamelelerini bu deftere geçirmeğe mecburdurlar.

İKİNCİ MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neşrinden mukaddem zamana ait olarak tahakkuk etmiş olan vergiler bu kanunun hükümleri dairesinde tahsil olunacağı gibi tahakkuk etmemiş olanlar da bu kanuna göre tahakkuk ettirilerek tahsil edilir.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — Bu kanun 1 haziran 1934 tarihinden muteberdir.

OTUZ ALTINCI MADDE — Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye, Dahiliye, Maliye, İktisat ve Gümrük ve inhisarlar vekilleri memurdur.

13 mayıs 1934

<i>Cumhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	12 - V - 1934 ve 1/916
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cumhuriyet Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	13 - V - 1934 ve 4/483
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa 21 2,11 22 2,33:50,59:74,85:86,104:105